

**Ministeriële uitspraak in de beroepsprocedure met toepassing van artikel 47, §1,
van de Vlaamse Wooncode betreffende de beslissing van de sociale
huisvestingsmaatschappij met betrekking tot het
toekennen van een forfaitaire vergoeding aan haar personeelsleden.**

Uitspraak nr. WB 609-01-15-02

DE VLAAMSE MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE
ECONOMIE,

In zake: de sociale huisvestingsmaatschappij
met zetel gevestigd te
met ondernemingsnummer
hierna de sociale huisvestingsmaatschappij genaamd;

I. Voorwerp van het beroep

Op 6 oktober 2010 neemt de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij de beslissing om een eerdere beslissing van 2008 om aan alle personeelsleden een forfaitaire onkostenvergoeding toe te kennen, te bevestigen.

Op 18 oktober 2010 vernietigt hierna de toezichthouder genaamd deze beslissing.

Het beroep ingesteld op 8 november 2010 strekt tot hervorming van bovenvermelde vernietigingsbeslissing van de toezichthouder.

II. Ontvankelijkheid van het beroep

De vernietigingsbeslissing van de toezichthouder dateert van 18 oktober 2010.

In overeenstemming met artikel 47, §1, van de Vlaamse Wooncode, ingevoegd bij het decreet van 24 maart 2006, moet de sociale huisvestingsmaatschappij binnen de dertig dagen na de vernietiging beroep aantekenen. Het beroep dateert van 8 november 2010, waardoor het tijdig is ingesteld.

Artikel 5, §4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende bepaling van de specifieke regels voor het toezicht op de sociale woonactoren bepaalt dat het beroep moet gericht worden aan de minister op het adres van de afdeling Woonbeleid.

Artikel 2, §7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2010, verleent mevrouw Freya Van den Bossche de bevoegdheid voor het beleidsveld woonbeleid.

Het beroep is op het juiste adres en aan de bevoegde minister gericht.

III. Feiten

De toezichthouder vernietigt de beslissing van 6 oktober 2010 van de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij waarin beslist wordt om een eerdere beslissing van 2008 om aan alle personeelsleden een forfaitaire onkostenvergoeding toe te kennen, te bevestigen.

IV. Onderzoek van de middelen.

Standpunt van de toezichthouder.

De toezichthouder meent dat het toekennen van een forfaitaire onkostenvergoeding indruist tegen artikel 8 van het ministerieel besluit van 22 oktober 2008 tot bepaling van nadere regels met betrekking tot de interne beheersaspecten en onroerende transacties van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Standpunt van de sociale huisvestingsmaatschappij.

De sociale huisvestingsmaatschappij meent dat de beslissing van de raad van bestuur voor de toegekende vergoedingen geen beslissing is, doch enkel een vaststelling van een eerdere beslissing uit 2008 met betrekking tot de toekenning van een forfaitaire vergoeding.

Deze beslissing dateert van voor de inwerkingtreding van het ministerieel besluit van 22 oktober 2008 tot bepaling van nadere regels met betrekking tot de interne beheersaspecten en onroerende transacties van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Deze beslissing werd genomen in aanwezigheid van de toenmalige commissaris, zonder dat deze opmerkingen hieromtrent formuleerde.

De sociale huisvestingsmaatschappij meent bovendien dat de toegekende vergoeding geen deel uitmaakt van het loon van de personeelsleden en dat het bovenvermeld ministerieel besluit geen uitspraken doet over onkostenvergoedingen.

De sociale huisvestingsmaatschappij meent dat een verwijzing naar een eerdere uitspraak van de minister in casu irrelevant is, vermits de uitspraak waar naar verwezen wordt over een woon-werkverplaatsingskost handelde en toen beslist werd dat deze vergoeding een onderdeel van de verloning was, terwijl in onderhavig geval de sociale huisvestingsmaatschappij van oordeel is dat de vergoeding geen onderdeel van een verloning betreft.

Beoordeling

Het toekennen van een onkostenvergoeding aan een personeelslid door een sociale huisvestingsmaatschappij is niet geregeld in het genoemde ministerieel besluit.

De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn verzelfstandigde en geresponsabiliseerde instellingen die in zulk geval een eigen regeling dienen te hanteren met betrekking tot vergoedingen, naast de regelingen in het genoemde ministerieel besluit. De verzelfstandiging of de responsabilisering slaat in dit geval op de invulling van de opdrachten van de sociale huisvestingsmaatschappijen binnen de opgelegde normen.

Een sociale huisvestingsmaatschappij moet aangeven welke kosten vergoed worden en dit ofwel op individuele basis op grond van ingediende onkostennota's ofwel op basis van een dossier dat een forfaitaire onkostenvergoeding rechtvaardigt op basis van gegevens over een significante periode. Het forfaitair toekennen van een onkostenvergoeding is niet per definitie zuinig omgaan met de middelen die de sociale huisvestingsmaatschappij ter beschikking staan. Immers de verschillende functies binnen een sociale huisvestingsmaatschappij zullen niet altijd een gelijklopend onkostenpatroon hebben.

In het dossier zit geen studie of verantwoording hoe de sociale huisvestingsmaatschappij tot een bepaald bedrag als forfaitair bepaalde onkostenvergoeding is gekomen. Evenmin verantwoordt de sociale huisvestingsmaatschappij waarom het kostenpatroon van al haar werknemers gelijk is, ondanks een verschillend takenpakket van de diverse categorieën van werknemers.

De sociale huisvestingsmaatschappij heeft evenmin een overzicht bijgehouden van de kosten die de werknemers eventueel hadden over een bepaalde periode. Het feit dat de fiscus de tegemoetkoming niet kwalificeert als loon, ontslaat de sociale huisvestingsmaatschappij niet van het beginsel om een degelijk onderbouwd dossier ter zake op te bouwen, ongeacht de hoogte van de toegekende vergoeding.

V. Beslissing.

Het beroep van 8 november 2010, ingesteld door de sociale huisvestingsmaatschappij inzake het toekennen van een forfaitaire vergoeding aan haar personeelsleden, tegen de vernietigingsbeslissing van de toezichthouder, wordt verworpen.

Een onkostenvergoeding moet toegekend worden op basis van een afrekening van de werkelijke kosten die gemaakt werden en niet op een forfaitaire basis, behoudens dat de sociale huisvestingsmaatschappij een degelijke opgebouwde verantwoording heeft opgesteld.

Brussel, 08-12-2010

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE